

2009. július 24-én benyújtott kereset — Omnicare kontra OHIM — Astellas Pharma (korábban Yamanouchi Pharma) (OMNICARE CLINICAL RESEARCH)

(T-289/09. sz. ügy)

(2009/C 244/11)

A keresetlevél nyelve: angol

Felek

Felperes: Omnicare, Inc. (Covington, Egyesült Államok) (képviselő: M. Edenborough Barrister)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Astellas Pharma GmbH (korábban: Yamanouchi Pharma GmbH) (Heidelberg, Németország)

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság helyezze hatályon kívül a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) negyedik fellebbezési tanácsának 2009. május 14-i határozatát (R 401/2008-4. sz. ügy); és
- az Elsőfokú Bíróság ítélje meg a felperes részére az ezen bíróság előtt a jelen keresettel kapcsolatosan felmerült költségeit.

Jogalapok és fontosabb érvek

A közösségi védjegy bejelentője: a felperes.

Az érintett közösségi védjegy: az „OMNICARE CLINICAL RESEARCH” szóvédjegy a 42. osztályba tartozó szolgáltatások vonatkozásában.

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja: a fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vett másik fél.

A hivatkozott védjegy vagy megjelölés: a 35., 41. és 42. osztályba tartozó szolgáltatások vonatkozásában lajstromozott „OMNICARE” német védjegy.

A felszólalási osztály határozata: a felszólalási osztály a felszólalást elutasította.

A fellebbezési tanács határozata: a fellebbezési tanács hatályon kívül helyezte a vitatott határozatot, és elutasította a bejelentett közösségi védjegyet.

Jogalapok: a 207/2009 tanácsi rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése, amennyiben a fellebbezési tanács tévesen

vélte úgy, hogy a) a szóban forgó védjegyek hasonlóak; b) a felszólalási eljárásban hivatkozott védjegyet ténylegesen használták; c) azok a szolgáltatások, amelyek esetében a tényleges használatot kimutatták hasonlóak, következésképpen d) a szóban forgó védjegyek között fennáll az összetévesztés veszélye.

2009. július 24-én benyújtott kereset — Omnicare kontra OHIM — Astellas Pharma (korábban Yamanouchi Pharma) (OMNICARE)

(T-290/09. sz. ügy)

(2009/C 244/12)

A keresetlevél nyelve: angol

Felek

Felperes: Omnicare, Inc. (Covington, Egyesült Államok) (képviselő: M. Edenborough ügyvéd)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Astellas Pharma GmbH (korábban: Yamanouchi Pharma GmbH) (Heidelberg, Németország)

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság helyezze hatályon kívül a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) negyedik fellebbezési tanácsának 2009. május 14-i határozatát (R 402/2008-4. sz. ügy); és
- az Elsőfokú Bíróság ítélje meg a felperes részére az ezen bíróság előtt a jelen keresettel kapcsolatosan felmerült költségeit.

Jogalapok és fontosabb érvek

A közösségi védjegy bejelentője: a felperes.

Az érintett közösségi védjegy: az „OMNICARE” szóvédjegy a 42. osztályba tartozó szolgáltatások vonatkozásában.

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja: a fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vett másik fél.

A hivatkozott védjegy vagy megjelölés: a 35., 41. és 42. osztályba tartozó szolgáltatások vonatkozásában lajstromozott „OMNICARE” német védjegy.

A *felszólalási osztály határozata*: a felszólalási osztály a felszólalást elutasította.

A *fellebbezési tanács határozata*: a fellebbezési tanács hatályon kívül helyezte a vitatott határozatot, és elutasította a bejelentett közösségi védjegyet.

Jogalapok: a 207/2009 tanácsi rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése, amennyiben a fellebbezési tanács tévesen vélte úgy, hogy a) a szóban forgó védjegyek hasonlóak; b) a felszólalási eljárásban hivatkozott védjegyet ténylegesen használták; c) azok a szolgáltatások, amelyek esetében a tényleges használatot kimutatták hasonlóak, következőképpen d) a szóban forgó védjegyek között fennáll az összetévesztés veszélye.

2009. július 27-én benyújtott kereset — Muqraby kontra Tanács és Bizottság

(T-292/09. sz. ügy)

(2009/C 244/13)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Muhamad Muqraby (képviselők: J. Regouw és L. Spigt ügyvédek)

Alperesek: az Európai Unió Tanácsa és az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

1. Az Elsőfokú Bíróság állapítsa meg, hogy a Bizottság nem járt el
 - i. a felperes azon kérelmét illetően, hogy a Bizottság nyújtson be a Tanácsnak ajánlást a Libanonnak nyújtott támogatás 1638/2006/EK rendelet 28. cikkének értelmében vett felfüggesztésével kapcsolatban, miközben ilyen intézkedéseket mind megkövetel, mind lehetővé tesz az említett rendelet;
 - ii. a felperes azon kérelmét illetően, hogy a Bizottság, mint a Libanonnak nyújtott különböző uniós támogatási programok végrehajtásáért közvetlenül felelős szerv, az emberi jogok és konkrétan a felperes emberi jogainak Libanonban zajló folyamatos megsértéséről szóló határozat meghozataláig függeszse fel e programok végrehajtását;
2. az Elsőfokú Bíróság állapítsa meg, hogy a Tanács, mint az EU-Libanon Társulási Tanács tagja nem járt el a felperes azon kérelmét illetően, hogy hívja fel a Bizottságot arra, hogy tegyen ajánlást a Tanácsnak arra vonatkozóan, hogy fogadjon el egyedi és hatékony intézkedéseket a Libanon és a Közösség közötti Társulási Megállapodás alapján Libanonnak nyújtott uniós támogatást illetően, annak érdekében, hogy a felek eleget tegyenek a Megállapodás alapján fennálló kötelezettségeiknek;

3. az Elsőfokú Bíróság állapítsa meg, hogy a Közösségnek, a Bizottságnak, mint a Szerződések őreinek és mint a Libanonnak nyújtott különböző uniós támogatási programok végrehajtásáért közvetlenül felelős szervnek és a Tanácsnak, mint az EU-Libanon Társulási Tanács tagjának szerződésen kívüli felelőssége keletkezett a felperes által annak eredményeként elszenvedett károkért, hogy 2002. decembere óta következetesen mellőzi ténylegesen használni a Társulási Megállapodás emberi jogi záradékának hatékony végrehajtásához rendelkezésre álló forrásokat és eszközöket;
4. az Elsőfokú Bíróság rendelje el a Bizottságnak, hogy az javasolja a Tanácsnak, hogy természetbeni részbeni megtérítés címén függeszse fel az EU-Libanon Társulási Megállapodást az arról szóló határozat meghozataláig, hogy Libanon a felperes tekintetében nem teljesíti a Társulási Megállapodás 2. cikkét;
5. az Elsőfokú Bíróság rendelje el a Bizottságnak, hogy a jelenlegi (Bizottság által végrehajtott és/vagy felülvizelt) támogatási programok végrehajtását az arról szóló határozat meghozataláig, hogy Libanon a felperes tekintetében nem teljesíti a Társulási Megállapodás 2. cikkét, csak azon programokra korlátozza, amelyek kimondottan az alapvető jogok elősegítését célozzák, és amelyek nem minősülnek a libanoni hatóságoknak nyújtott pénzügyi támogatásnak;
6. az Elsőfokú Bíróság rendelje el a Tanácsnak, hogy kérje fel a Bizottságot a fenti 4. pontnak megfelelő ajánlás megtételére, és hogy ugyanezen célból járjon el a Társulási Megállapodás intézményein keresztül;
7. az Elsőfokú Bíróság az alpereseket kötelezze a felperes által elszenvedett vagyoni és nem vagyoni kár megtérítésére egy *ex aequo et bono* megállapítandó és minimum 5 000 000 eurós összeg erejéig, valamint a költségek megtérítésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes, Dr. Muhammad Muqraby, egy libanoni emberi jogi jogász és aktivista azt állítja, hogy a libanoni hatóságok részéről az emberi jogok védelmében végzett munkája miatt üldözésnek, zaklatásnak volt kitéve, és megtagadták számára az igazságszolgáltatást. Állítólag nem gyakorolhatta jogászai tevékenységét, és megfosztották számos alapvető jogától, mint a tulajdonhoz való jog, a tisztességes eljáráshoz való jog és a hatékony bírósági jogorvoslathoz való jog.

A felperes azzal érvel, hogy az EU-Libanon Társulási Megállapodás (!) 2. cikke alapján a Közösségnek ésszerű módon gondoskodnia kell a Libanon által a felpereshez hasonló magán-személyek elleni kár elkövetésének általa történő megakadályozásáról, hogy a libanoni hatóságokra olyan korlátozó intézkedéseket szab ki, mint a Társulási Megállapodás felfüggesztése. A felperes ugyanis azt állítja, hogy a Társulási Megállapodás alapján a Libanon számára rendelkezésre álló előnyök feltétele az, hogy eleget tegyen az alapvető emberi jogok tiszteletben tartására vonatkozó kötelezettségnek, és azt állítja, hogy az emberi jogok folyamatos megsértése esetén a Megállapodás 2. cikke lehetővé teszi a Közösség számára, hogy Libanon ellen a jogsértésekkel arányos korlátozó intézkedéseket hozzon.